

Korte toespraak van minister-president Mark Rutte bij de herdenking van de busramp bij Sierre (Zwitserland) in de Eerste Kamer, 20 maart 201

Mijnheer de voorzitter,

Verbijstering, machteloosheid en ongeloof – dat voelden we vorige week waarschijnlijk allemaal toen langzaam maar zeker duidelijk werd hoe ernstig de gevolgen waren van het busongeluk in Zwitserland. Na de eerste afschuwelijke beelden van de rampbus kwamen al snel de schokkende cijfers: 28 doden waarvan 22 jonge kinderen en tientallen gewonden, waaronder een aantal zeer ernstig. Het was en is letterlijk onvoorstelbaar. Maar helaas is het ook de harde realiteit, waarmee tientallen families plotseling zijn geconfronteerd.

Dat ene fatale moment vorige week dinsdagavond verandert het leven van veel mensen voorgoed. Bij hen zijn onze gedachten vandaag in de eerste plaats. Bij de nabestaanden van de slachtoffers, bij de gewonden en hun families en bij iedereen die op welke manier dan ook door dit drama is geraakt. Zowel in Belgische als Nederlandse gezinnen zijn wonden geslagen, die niet zomaar zijn geheeld. Over onze landsgrenzen heen zijn we deze dagen één in de steun en troost die we zo graag aan alle getroffen en willen bieden.

Namens de Nederlandse regering wil ik hier ons diepe medeleven uitspreken in de richting van iedereen die door deze verschrikkelijke gebeurtenis is getroffen. Het intense verdriet in zoveel gezinnen is

nauwelijks invoelbaar. Als je plotseling een kind moet missen of een broer of zus kwijtraakt staat de wereld stil. En dat geldt ook voor de nabestaanden van de zes omgekomen volwassenen en voor de families die nu in onzekerheid verkeren over de toekomst van de kinderen die nog zwaar gewond in het ziekenhuis liggen.

Het belangrijkste is nu dat alle betrokkenen de ruimte krijgen om in eigen kring een begin te maken met de rouwverwerking. Dat zal heel moeilijk zijn en iedereen zal daar op een andere manier invulling aan geven. Maar één ding is zeker: veel mensen leven intens mee en staan klaar om steun en troost te bieden. Ik hoop van ganser harte dat dit helpt om de pijn en het verdriet iets draaglijker te maken.

Ik wil hier ook de Zwitserse hulpverleners noemen die onder de moeilijkste omstandigheden zeer professioneel hebben gehandeld. Ook voor hen is dit een emotionele en ingrijpende gebeurtenis en zij verdienen voor hun werk het grootste respect.

Woensdag en donderdag vinden in België nog enkele herdenkingsbijeenkomsten plaats waarbij Prins Willem Alexander, Prinses Maxima, minister Van Bijsterveldt en ikzelf aanwezig zullen zijn. Het verdriet zal ook daarna nog lang overheersen. Namens het kabinet wens ik iedereen die door dit verschrikkelijke ongeluk is geraakt heel veel sterkte toe in de zware en moeilijke periode die volgt.